

Katedra Blízkého východu

**Posudek vedoucího práce na diplomovou práci Bc. Igora Dostalíka s názvem
„Arabské vojenské hodnosti“**

Každý student arabistiky, stejně jako každý tlumočník či překladatel, si dříve či později povšimne jisté skutečnosti. Je jí problematika rozdílů v systémech arabských vojenských (a potažmo policejních) hodností v bezmála dvaceti arabských státech. Nejedná se přitom jen o regionální rozdíly, ale i o proměnu těchto systémů na časové ose, což ještě celou problematiku znejasňuje. Předkládaná diplomová práce **Igora Dostalíka** si klade za cíl zmíněnou tematiku zmapovat a patřičně ji osvětlit v kontextu politicko-vojenského vývoje sledovaného regionu.

V úvodu diplomant představuje dané téma, stanovuje si výzkumný cíl a představuje strukturu práce. V kratší úvodní kapitole (Kap. 1) pak blíže vymezuje pojem „vojenská hodnost“ a též přibližuje úskalí překladu vojenských hodností do češtiny; správně naznačuje, že se nejedná o triviální záležitost, vojenské hodnosti totiž odrážejí specifika politického, společenského a kulturního vývoje jednotlivých národů a státních útvarů. V následujících dvou kapitolách pak diplomant podává stručný historický přehled problematiky hodností v raných muslimských armádách a v době vlády Mamlúků (Kap. 2) a následně v Osmanské říši (Kap. 3), která až do moderní doby ovládala většinu arabských území. Další kapitola (Kap. 4) se věnuje vývoji v Egyptě od 19. století (vláda dynastie Muḥammada ʿAlího) až do 20. stol. Právě egyptská armáda je v této práci armádou referenční – model egyptské armády měl zásadní vliv na utváření systému hodností v dalších arabských zemích. Důležitým mezníkem byl v tomto směru nezdařený projekt Spojené arabské republiky, kdy se Egypt a Sýrie (včetně jejich armád) na tři roky sloučily v jedno soustátí. V poslední kapitole práce (Kap. 5) se diplomant věnuje systému hodností v dalších 18 arabských státech. V závěru pak shrnuje své poznatky a konstatuje, že systém hodností je v současnosti v zásadě jednotný, zejména u důstojnických hodností, z všeobecného modelu se více vymykají některé země Maghribu, především pak Maroko. V samém závěru práce pak nalezneme bohatý seznam pramenů, literatury a dalších použitých internetových zdrojů.

Jen krátce bych si dovolil zhodnotit přínos práce – případnou kritiku si dovolím přenechat jejímu oponentovi. Domnívám se, že se diplomantovi podařilo zajímavě a čtivě propojit vývoj systému hodností s celkovým kontextem politicko-vojenského vývoje zkoumaného regionu; vytvořil tak jakýsi organický celek. Zejména úvodní historické kapitoly a také úvodní části podkapitol týkajících se jednotlivých arabských států jsou výsledkem spíše kompilační metody na základě práce se sekundární literaturou, v částech mapujících strukturu současných armád však diplomant pracoval přímo s arabskými prameny, konkrétně s příslušnou legislativou týkající se armád jednotlivých arabských států. Důležitým faktem je, že diplomová práce pokrývá celý arabský svět, její vybrané části tak mohou sloužit jako cenná příručka pro tlumočnicko-překladatelskou praxi.

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Katedra Blízkého východu

Závěrem mi nezbyvá než konstatovat, že diplomová práce **Igora Dostálíka** splňuje jak formální, tak obsahové požadavky standardně kladené na vypracování diplomové práce, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Práci navrhuji předběžně klasifikovat stupněm **výborně**.

V Praze dne 1. září 2019

PhDr. Viktor Bielický, Ph.D.